

is? Je realiseert je dat je alleen maar weet dat de huurder boos was, omdat hij een dwangbevel heeft ontvangen. Je laat je steunbetuigingen achterwege en overweegt of je wilt gaan doorvragen. Sonja lijkt wat gekalmeerd, dus dat kan ze vast wel aan. Je weet precies wat je nog niet weet, dus is het niet zo moeilijk om door te vragen. Je neemt je moment:

- ‘Vervelend Sonja, dat die huurder zo boos uitviel. Je zei dat hij je heeft bedreigd?’
- ‘Oh ja, daar lusten de honden geen brood van.’
- ‘Wat heeft hij precies gezegd?’
- ‘Nou, dat hij weigerde dat dwangbevel te betalen. Hij begon een heel verhaal op te hangen hoe vaak hij had geklaagd over mankementen in zijn huis. Dat hij een paar keer heeft moeten bellen voordat er überhaupt iemand langskwam. Een beetje onbenullig als je het mij vraagt. En toen heeft hij me bedreigd.’
- ‘Wat zei jij dan?’
- ‘Dat zeg ik je toch, dat die klachten kleine dingen waren, zeker geen reden om je huur niet te betalen. Nou, toen ging hij echt over de rooie.’
- ‘Wat deed hij dan?’
- ‘Hij begon te schreeuwen, en zei dat hij nu tot alles in staat was. Dat hij me wel voor mijn kop kon knallen.’
- ‘Ah, dus jij vatte deze in woede geuite opmerking op als een serieuze bedreiging. Klopt dat?’
- ‘Wat? Wil je beweren dat ik overdrijf?’
- ‘Hoezo? Wie zegt dat?’

Of je collega's nu even achter hun oren krabben over hun overhaaste reacties, weet je niet. Wat jij nu na kunt gaan, is of je zelf vindt dat Sonja bedreigd is. Wat vind je: heeft de huurder haar bedreigd?

1.5.6 In de praktijk: Is dit een goed verhaal?

Voorbeeld: Is dit een goed verhaal?

Dit gespreksfragment is onderdeel van een socratisch gesprek uit 2015. De onderzoeksvraag was: 'Heeft de overheid een taak in het bijbrengen van moreel besef bij burgers?'

“Toen ik vijftientig jaar was, werkte ik bij een administratiekantoor in een dorp. Op een zekere dag werd ik door de vicedirecteur ontslagen. Dat was volgens mij omdat ik als stadsmeisje niet bij de groep dorpsmeisjes paste. Ik was hier